

Lähimmäisyysajattelu

Väitetään, että jokaisen ihmisen etäisyys maailman jokaiseen ihmiseen on keskimäärin 7 ihmisen päässä meistä. Ei siis kovin kaukana. Katso ympärillesi. Näistä ihmisistä alkaa reitti jokaisen maailman ihmisen luokse. Ei ole siis yhdentekevää, kuinka kohtelemme toisiamme, sillä jokaisella teollamme on seuraus. Se seuraus voi olla maailmaa rakentava tai sitä hajottava.

Kun tänään katsot toista silmiin ja hymyilet, kun kiität avusta, kun pyydät anteeksi, alkaa hyvän matka kohti kauimmaisiakin ihmisiä.

Se miten kohtelemme toisiamme, erityisesti niitä, joita kohtaan syystä tai toisesta tunnemme halveksuntaa tai välinpitämättömyyttä, määrittää sen, millaisessa maailmassa haluamme elää.

On sanottu, että kaikista ihmisistä ei tarvitse pitää, riittää että rakastaa. Mitä sillä tarkoitetaan?

Meillä ihmisillä on hyvin erilaisia mieltymyksiä, mielipiteitä, käyttäytymistapoja, harrastuksia ja mielenkiinnon kohteita. Se, että kohtelemme toisiamme arvostavasti siitakin huolimatta, että olemme erimielisiä tai oma toimintamme on erilaista, on rakkautta.

Se, että vieroksumme erilaisuutta sen perusteella, että se ei ole meille tuttua, on pelkoa. Ja jos annamme pelolle tilaa, se johtaa ärtymykseen, joka johtaa vihaan, joka johtaa kärsimykseen. Rakkaus sen sijaan johtaa ymmärrykseen, yhteyteen ja huolenpitoon.

Historiassa mielenkiinto ja tutkimus kohdistuu usein enemmän pelonsekaisiin vaiheisiin, jotka ovat johtaneet väkivaltaan ja sotiin. Sen perusteella voisi luulla, että ihminen on taipuvaisempi tuhoamaan.

Voisimme kuitenkin ajatella ja uskoa, että rakkaudelliset vaiheet historiassa ovat jääneet kirjoittamatta, koska ne eivät ole tarjonneet koukuttavia juonenkäänteitä.

On perustavalla tavalla väärin ajatella, että nämä niin kutsutut pehmeät arvot ja rakkaus olisivat jotenkin vähempiarvoisia ja vähöksyttäviä.

Todellinen voima asuu pehmeudessa, kuten kristittyjen maailman herruus syntyi vauvaksi. Vauva synnyttää maailman vahvimmat rakkauden, huolenpidon ja suojelemisen tunteet ihmisissä. Olisikohan siinä siis ollut joku viesti ihmiskunnalle?

Kysymys ei ole siitä uskallatko lyödä, kysymys on, uskallatko rakastaa. Uskallatko olla se muuri, joka pysäyttää pelon etenemisen? Uskallatko olla se, joka ei kosta vaan sovittelee ja antaa anteeksi? Uskallatko olla se, joka löytää jokaisesta ihmisestä hyvää? Uskallatko auttaa sitä, joka on sinulle vieras? Uskallatko kokeilla kuinka rakkaus voittaa pelon?

Juhana Malme

seurakuntasuhteiden asiantuntija

Kirkon Ulkomaanapu